

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 4. Examinatur ea excusatio, Pastores, & Episcopos per Vicarios regere,
& gregem suum pascere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

480 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
te, cæcoque pede in ruinam suam, & chaos æter-
num procurrare est necesse.

§. 4.

*Examinatur ea excusatio, Pastores, & Episcopos
per Vicarios regere, & gregem
suum pascere.*

HAnc plerique Episcoporum absentia suæ ra-
tionem reddunt, hoc pallio se tegunt, hac
veritatem larua celant, & sibi, alijsque illudunt im-
probè, dum inquirunt, ad manum esse Vicarios, qui
ouium, & gregis curam gerant, qui eas pascant im-
pensius: benè habet, opto, imò & illud tibi conce-
do non deesse Vicarios, qui id muneris sedulo exe-
quantur, an ideo te isto liberum onere credis? an
commissis animabus benè cautum?

Vicario malè creditur: quod vni tibi concredi-
tum esse cælum voluit: etsi veniat ille in partem
oneris, at eo tamen vacuus non ibis.

Vicarius plerumque mercenarius est: tu solus
Pastor: ille sui, tu gregis curam agis: *Vicarius, in-
quit Hugo Cardinalis, pecuniam extorquet à popu-
lo sibi commisso, de salute animarum parum curat.*

Vicario ad alia, quæ tui officij, quæ infulæ, &
pedi Pastoralis non sunt, rite vti potes: si mouen-
dæ lites, si difficultates enodandæ, si Mars in cam-
pum euocandus, si explicandæ acies, si rei dome-
sticæ,

sticæ, & œconomix habenda ratio, si alia quæpiam eiusmodi obeunda munia, ad ea uti potes, imò & debes Vicario, hoc enim tui ordinis dignitas patitur; hoc ratio mandat, hoc iubet cœlum: verum ut Vicarium euoces ad ea tractanda, quæ tui sunt instituti, ad pascendas animas, hoc nec admittit Pastoralis ordo, nec ratio finit; nec Deus vnquam ferret inultus: quî enim ferat alijs relinqui, quod tibi in manus dedit? mercenario tradi, quod Pastori datum esse voluit? Certè officij tui munia per Vicarium obire non debes nisi etiam per Vicarium saluari velis: at enim vero non saluaberis.

Deinde ut pronuntiemus, quod ex æquo, bonoq̃ue asseri potest: à Vicario solo etiam quam optimo vix vnquam gregi erit benè. Ut è multis vnum producam, tibi ostentat antiquitas Aaronem Pontificem non hominum suffragijs, sed cœli calculo, & mirabili prodigio adlectum ut esset aliquando Mosi Vicarius: quis enim illo melior, quis dignior suffici potuit? & tamen absente Mose elanguit ille, à seipso desciuit, & qui murus esse debuit pro domo Dei, qui furenti populo occurrere, ab insolenti idololatria reuocare, aurumq̃ue spargere in vindices auras: collegit ipse, & male li- Exod. 32. v. 2.
quatum æris pondus in vitulum erigi atq̃ue adorari est passus: diceres Vicario nomini nescio quid adhærescere vitij, quid abiectæ demissionis, ac imbecilli-

Ppp

becilli-

482 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
becillitatis, ne sese, suosque, cum res patitur, erigat.

Sed hæc inquires Aaronis culpa fuit, hæc infirmæ
mentis inclinatio; non abnuo, sed eam etiam in
alijs Vicarijs merito reformido; quem enim aut
Aaroni parem, aut superiorem dabis? Ego certè
non hominem tantum, sed etsi voles Angelum
proferam, Dei sui Vicarium, qui cum tamen Israël
non fuit quam optimè.

Cum ab Israël non locorum spatijs (quibus
abesse non potest Deus, cum sit in immensum vn-
dequaque diffusus) sed cura quadam singulari lon-
gius abire velle videretur, è cœlestibus genijs vnum
Exod. 33. v. 3. aliquem sibi supposuit: ait enim. *Mittam præcur-
sorem tui Angelum ut eijciam Chananaeum, & A-
morrhæum, & Het hæum, & Phereseum, & Heuæum,
& Iebuseum, & intres in terram fluentem lacte, &
melle. Non enim ascendam tecum quia populus duræ
cervicis es.*

Videri poterat ea cœli indulgentia, is superum
fauor, quod pro duce esset Angelus aliquis, & cœ-
lestis aulae Princeps: verum *audiens populus sermo-
nem hunc pessimum, luxit, & nullus ex more induit
est cultu suo.*

Nitebat Israël amœna, & festiua veste, eximio-
que ad speciem corporis cultu fulgebat, coronas,
torques, armillas induerat, vt isto habitu diuinam
legem, ac mandata exciperet eo auidius quo orna-
tius:

tius: at ubi Deum ipsum, quem haecenus ducem, & quodammodo antambulonem habuerat, recedere, & Angelo vices suas concedere audivit: luxit enim verò, & ingenti dolore percussus, in suspiria, gemitus, lamenta, lacrymas excessit, & omnem illum corporis ornatum, mundumque cum sacco, cinere, ac cilicio commutavit.

Tantum in eorum animis motum facere potuit supremi Pastoris, id est Dei, absentia; quam ne Angelus quidem superioris militiae dux, caeli civis, & accola compensare visus: quid futurum fuisse crederes, quas cogitationes, quos fluctus animorum, quos lacrymarum torrentes, quos aestus querelarum, si non Angelus, sed ex eodem luto homunculus aliquis substitutus fuisset? nimirum id senserat Israël, licet duræ cervicis; quantum sibi à Pastore accessisset praesidij, quantum à Vicario decederet: & verò idem sentiet quisquis Israëlem etiam post seros annos, & saecula populus sequetur.

Ea Pastoris absentis incommoda bellè sapiens expressit in typo illius mulieris, à cuius domo vir abierat, occurrit illa adolescenti *ornatu meretricio* Prov. 7. v. 11.
præparata ad capiendas animas, garrula, & vaga, apprehensumque deosculatur iuvenem & procaci vultu blanditur dicens. Veni, inebriemur uberibus, & fruamur cupitis amplexibus, donec illucescat dies, v. 13.
non enim est vir in domo sua, abiit via longissima.

¶. 11. Quamdiu vir domi fuit, intra eius penetralia, abditosque recessus sese mulier continuit, retinens pudoris, nec oculos, nec manum, nec pedem impudicis amoribus explicuit. At vbi *vir abiit via*, vt ait, *longissima, tum quietis impatiens, nec valens in domo consistere pedibus suis, nunc foris, nunc in plateis, nunc iuxta angulos insidiari cœpit.* Ecce liberum, vagum, pollutum pedem, vel ab vna tantum viri absentia. Vbi vero pes impurus post illicitos amores excessit, in eadem elapsa est manus, & nimium mali sui tenax apprehensum tenuit iuuenem, & procaci ore, vultuque blandita, osculum infixit, ecce oculos in amore duces, à quibus ruit in vetitos amplexus, & prohibita venere sese scèdè polluit, domumque scèdauit: causa tot flagitiorum vna viri absentia, quæ & pudorem exclusit, & impudicis ganeonibus etiam intima adyta referauit.

Est Pastor, & Episcopus sponsus Ecclesiæ, eius fidei ac tutelæ commissa sponsa; si ab hac vir, & sponsus abit via longissima; in eadem incurret pericula, datam Deo, superisque fidem facillè faller; alienis sese substernet amoribus, & mundi, carnifque nimium blandientes fucos hauriet, & malè ebria peribit; omnium propè vitiorum facta domicilium, quæ prius virtutum sedes erat, atque diuersorium. Quæ singula quanti apud Deum,
seuerum

seuerum Iudicem sint ponderis, quanti momenti, apud bonam mentem, & conscientiam velim attendat, quisquis annuente cœlo in Præsidem Ecclesiæ est adlectus.

§. 5.

Similitudines, & exempla, quibus altè Præsulum animis ea obligatio residendi imprimatur.

R Ex Iosias Israëlitis amor, ac delicia, à Scriptura componitur cum melle, & musica. *In omni ore, inquit, quasi mel indulcabitur eius memoria, & ut musica in conuiuio vini.* Eccel. 49. v. 2. In melle, & musica Regis optimi, sanctissimiq̃ue Præsulis officium audies: mel enim suauis, & grato sapore præsentis recreat, palatumq̃ue imbuit; musica verò etiam remotiores ferit, ac blando seu vocum concentu, seu instrumentorum modulamine delectat. Et hæc boni Pastoris, ac Episcopi sunt munia: eos qui sibi in aula adsunt, recreare, fouere, animare residendo; & eos, qui longius in sua prouincia degunt visitando, ad studia religionis, ac pietatis incendere, atq̃ue promouere.

Ad eadem Præsulis officia traduci potest, quod is modo cum Seraphinis, modo cum igne, modo cum anima comparetur.

Isaias in excelsu altissimæ mentis spectauit Seraphinos stantes, ac deinde volantes: sunt illi, Lyrano interprete, animarum Pastores, ac Præsules, qui